

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8978/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужила-противтужених АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Миланов, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ГГ из ..., чији је пуномоћник Душко Петров, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила-противтужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3564/22 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужила-противтужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3564/22 од 08.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила-противтужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3564/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 632/18 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиле сувласнице дела кп ..., у потесу званом „...“ уписане у ЛН ... КО ... и то тужила АА у уделу од $\frac{1}{2}$ идеалног дела а тужила ББ и тужила ВВ у уделу од по $\frac{1}{4}$ идеалног дела у мерама и границама ближе описаним као у изреци пресуде, те да се тужени обавезе да им ово право призна и са наведеног простора уклони саднице воћа и поврћа и парцелу очисти од осталих засада. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине по основу одржаја на делу кп ... уписане у ЛН ... КО ... у мерама и границама ближе описане тим ставом изреке што су тужиле дужне да признају туженом и да трпе да се на основу ове пресуде део катастарске парцеле број ... у наведеним мерама и границама у реалном уделу од $\frac{195}{839}$ упише на име туженог. Ставом трећим изреке, обавезане су тужиле да туженом на име трошкова поступка исплате 143.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3564/22 од 08.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле су изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

У овој парници, тужиле тужбом траже утврђење права сусувојине у одређеним уделитема на предметној непокретности према туженом (по основу уговора) док тужени противтужбом утврђење права својине на истој непокретности према тужилама (по основу одржаја), а нижестепеним пресудама одлучено је одбијањем тужбеног захтева уз истовремено усвајање противтужбеног захтева.

По оцени Врховни суд у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, јер су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног и противтужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужиле уз ревизију нису пружиле доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем у ревизији на питање испуњености услова за стицање својине одржајем на предметној непокретности на страни туженог и зависно од тога пуноважности располагања истом непокретности закљученим уговором о поклону у корист тужила, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.05.2018. године, а противтужба 24.12.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби, је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе односно противтужбе, то је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић